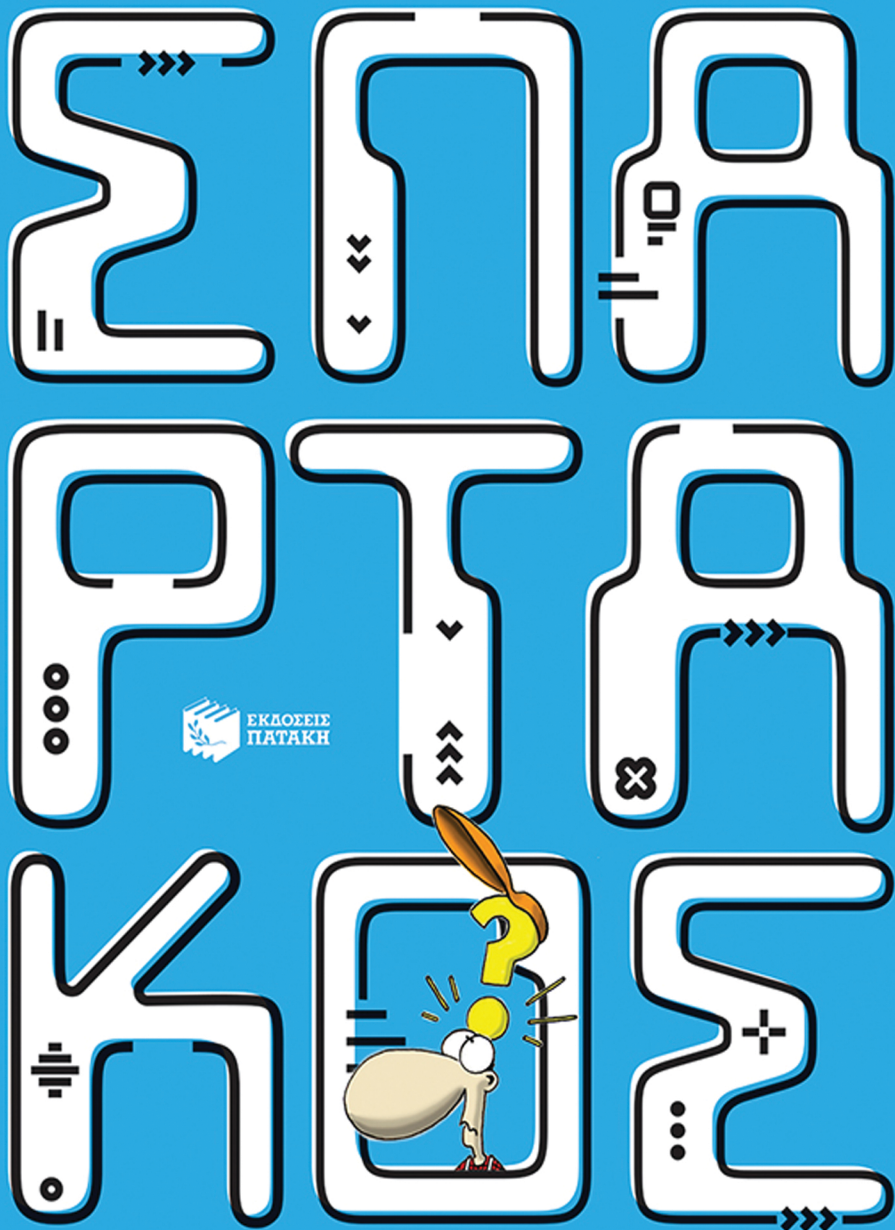

ΝΙΚΟΣ ΦΟΥΣΤΕΡΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΟΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΣΗΡΑΡΤΑΗΘΣ

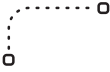
Ο ΝΙΚΟΣ ΦΟΥΣΤΕΡΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα, ζει από τα παιδικά του χρόνια στο Μαρούσι, όμως κατάγεται από το νησί της Σαντορίνης. Έχει σπουδάσει πληροφορική στο Τμήμα Πληροφορικής του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Αθηνών, έχει πραγματοποιήσει μεταπτυχιακές σπουδές (MSc) στην Οξφόρδη πάνω σε

θέματα Δικτύων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και είναι κάτοχος διδακτορικού τίτλου (PhD) από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο με θέμα τις Βάσεις Δεδομένων στον Παγκόσμιο Ιστό.

Τα τελευταία χρόνια έχει ασχοληθεί με διάφορα είδη ελεύθερου σχεδίου αλλά και digital illustration, ενώ δραστηριοποιείται και στον χώρο της εικονογράφησης, της γελοιογραφίας, των κόμικς και του web design.

Το παιδικό βιβλίο μπορεί να περιλαμβάνει πολλά στοιχεία από τα παραπάνω αντικείμενα και ως ενασχόληση προέκυψε από την ανάγκη του συγγραφέα να αποτυπώσει στο χαρτί περιπέτειες που συνδυάζουν τον κόσμο της φαντασίας και του παραμυθιού με τον κόσμο της σύγχρονης τεχνολογίας.

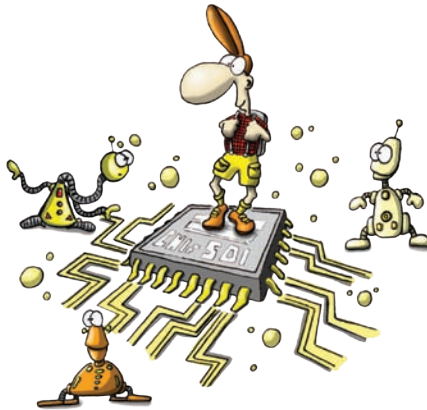
ΝΙΚΟΣ ΦΟΥΣΤΕΡΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΣΗΡΤΑΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Σειρά: Κολιμπρί

Νίκος Φουστέρης, *Ηλεκτρονική επιχείρηση Σπάρτακος – Διαδικτυακά παιχνιδομυστήρια*

Εικονογράφηση: Νίκος Φουστέρης

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Καπένης

Φιλμ-μοντάζ: Μαρία Ποινού-Ρένεση

Copyright © Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη) και

Νίκος Φουστέρης, 2017

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Νοέμβριος 2018

KET 9631 ΚΕΠ 235/18 ISBN 978-960-16-6877-2

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),
57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Τ.Θ. 1213,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δύο λόγια για το βιβλίο	9
1. Εισαγωγή	11
2. Πάμε για ψώνια	15
3. Ο ηλεκτρονικός μάγος	25
4. Σε εικονική πραγματικότητα	32
5. Τα μπερδέματα ξεκινούν	41
6. Η μεγάλη απόδραση	48
7. Στον κόμβο της Ανδρομέδας	58
8. Το μεγάλο παιχνίδι	71
9. Τέλος τα βάσανα	81
Σημειώσεις	87

Πρωταγωνιστές

Ο
μικρός
Σπάρτακος

Ο
ηλεκτρονικός
ξεναγός
Α-28

Ο
κύριος
Βρασίδης

Ο
προγο/στής
Ντιτζιμπίδης

Η
μαμά του
Σπάρτακου

Ο
δρομολογητής
Ρ-45

Ο
μάγος
Λυχναντίν

Ο
«τρομερός»
Κέρβερος

Ο
καθηγητής
Κλειδαράκος

Η
Γραμματίνα
Express

Ο
ιός
Κ-22

Ο
ηλεκτρονικός
βοηθός

Δύο λόγια για το βιβλίο

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και το ίντερνετ έχουν μπει για τα καλά στη ζωή μας. Τη στιγμή που καθόμαστε αναπαυτικά στον καναπέ μας, αμέτρητες πληροφορίες και πολλές νέες υπηρεσίες είναι διαθέσιμες σε μια οθόνη, με το πάτημα ενός κουμπιού! Όσο για τους μικρούς μας φίλους, τα παιχνίδια των ηλεκτρονικών υπολογιστών πάντοτε αποτελούσαν γι' αυτούς μια αγαπημένη ασχολία.

Τι γίνεται, όμως, όταν κάποιος χρησιμοποιούν το ίντερνετ για να πραγματοποιήσουν τα πονηρά σχέδιά τους; Τότε είναι η στιγμή που μια ηλεκτρονική επιχείρηση μέσα σε εικονική πραγματικότητα μπορεί να ξεκινήσει, για να μπει τελικά ο «κάθε κατεργάρας στον πάγκο του»...

Με πεδίο δράσης το ίντερνετ, η ηλεκτρονική αυτή περιπέτεια είναι συγχρόνως μια ευκαιρία για περιπλάνηση και γνωριμία με τις βασικές έννοιες της ψηφιακής εποχής!

Καλή σας διασκέδαση! :-)

Γεια σας, παιδιά!
Είμαι ο ηλεκτρονικός σας βοηθός...

Ο συγγραφέας του βιβλίου αυτού
με κατασκεύασε
προκειμένου να είμαι κοντά σας
σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας μας.

Έτσι θα μπορώ να σας βοηθάω,
εξηγώντας σας ορισμένες βασικές έννοιες
γύρω από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές,
εάν φυσικά δεν τις γνωρίζετε ήδη...

Η βοήθειά μου θα βρίσκεται δίπλα στο κείμενο
με τη μορφή λάμπας, η οποία θα περιέχει
έναν αριθμό παραπομπής.
Ο αριθμός αυτός παραπέμπει στις «Σημειώσεις»
που βρίσκονται στο τέλος αυτού του βιβλίου.

Ξεκινάμε, λοιπόν! :-)

1

Εισαγωγή

ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ και μετά από μία ακόμα κουραστική μέρα, η πόλη ησυχάζει. Οι περισσότεροι έχουν πάει για ύπνο και παντού επικρατεί ησυχία. Παντού; Ε... όχι και παντού...

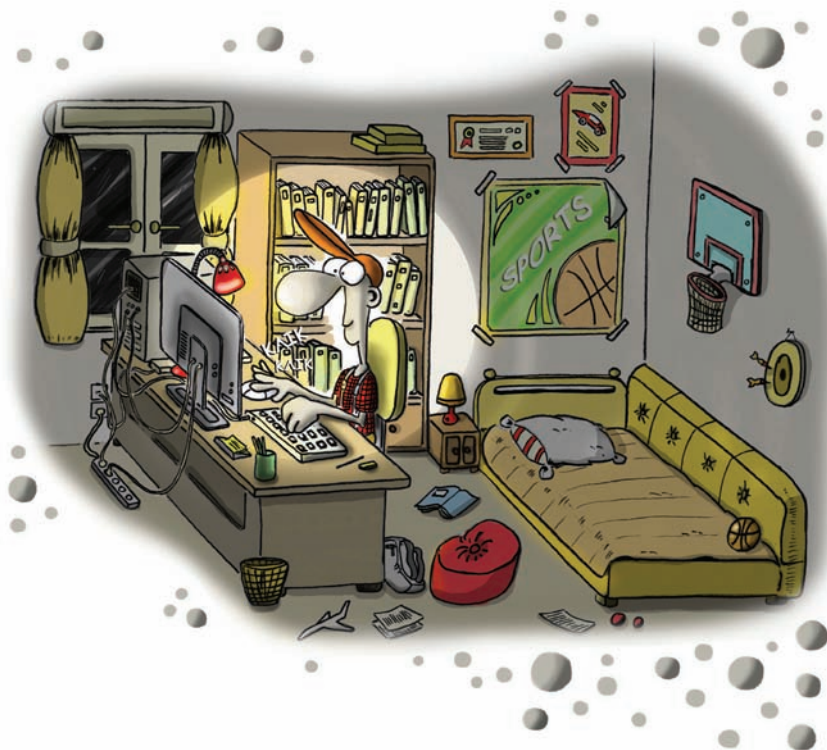

Σε κάποιο σπίτι ακούγεται αρκετή φασαρία, με φωνές, κρότους και άλλους περιεργούς ήχους.

— Ναιιαιαιαιαι! Αυτό είναι! Τώρα θα σου δείξω εγώ!

— Σπάρτακεεε! Σταμάτα πια να παίζεις με τον υπολογιστή σου. Μας έχεις πάρει τ' αυτιά! Κλείσ' το επιτέλους αυτό το μαραφέτι και γρήγορα για ύπνο!...

— Έλα, μαμά! Άσε με λίγο ακόμα... Δέκα λεπτά-
κια μόνο, σ' το υπόσχομαι.

— Εντάξει, Σπάρτακε, δέκα λεπτά μονάχα. Δε θα
το ξαναπώ, αύριο έχεις σχολείο και πρέπει να ξυ-
πνήσεις χωρίς!

Ο μικρός Σπάρτακος. Ένας πιτσιρίκος που στο
σχολείο είναι μαθητής από τους πρώτους, με έντο-
να, ωστόσο, ενδιαφέροντα γύρω από τις νέες τεχνο-
λογίες. Όπως θα έχετε ήδη καταλάβει, έχει ιδιαί-
τερη αδυναμία στα ηλεκτρονικά παιχνίδια και ώρες
ώρες το παρακάνει. Σήμερα, όμως, δε θα προλάβει
να τελειώσει το παιχνίδι του, αφού μια δυσά-
ρεστη έκπληξη τον περιμένει.

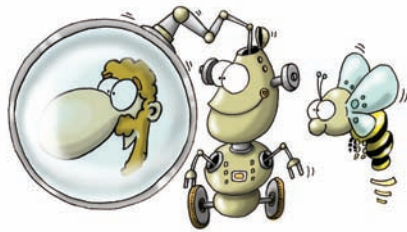

— Έι... Μα τι στο καλό; Τι έπαθε το πληκτρολόγιο; Οχ όχι, έχε γούστο να χάλασε!

Ο Σπάρτακος πατούσε και ξαναπατούσε τα πλήκτρα, αλλά ανταπόκριση καμία. Τελικά το πήρε απόφαση. Τι να σου κάνει και το καημένο το πληκτρολόγιο; Μετά από τόση κακομεταχείριση, μάλλον είχε έρθει η ώρα να αντικατασταθεί.

— Ατυχία... Θα πάω αύριο να πάρω ένα καινούριο! μουρμούρισε ο μικρός Σπάρτακος και έκλεισε τον υπολογιστή. Έπειτα καληνύχτισε τους γονείς του και πήγε με μισή καρδιά για ύπνο, μη μπορώντας να χωνέψει την ατυχία που τον βρήκε.

2

Πάμε για ψώνια

ΣΗΜΕΡΩΣΕ, και άλλη μία τυπική σχολική μέρα ξεκινούσε. Ωστόσο, ο Σπάρτακος ανυπομονούσε να έρθει το απόγευμα για να μπορέσει να αγοράσει το καινούριο του πληκτρολόγιο. Μάλιστα, όσο ήταν στο σχολείο, δεν παρέλειψε να κάνει μια βόλτα κι από την αίθουσα πληροφορικής, ώστε να

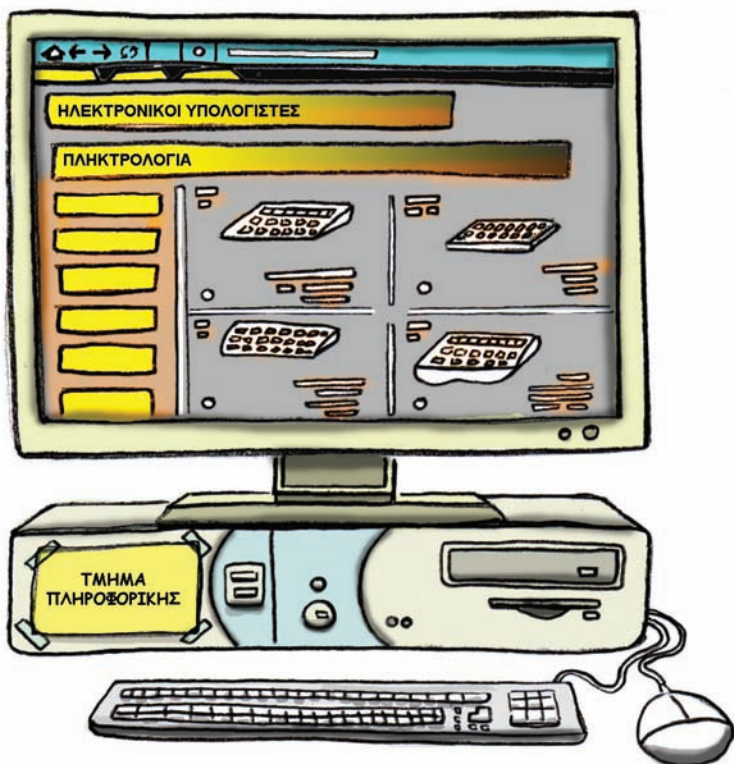

ενημερωθεί μέσω του *ίντερνετ*¹ για τα νέα μοντέλα που κυκλοφορούσαν.

Εν τω μεταξύ, είχε ήδη μέσα στην τσάντα του πακεταρισμένο το παλιό του πληκτρολόγιο, που πλέον προοριζόταν για την *ανακύκλωση*.²

Η ώρα δεν άργησε να περάσει και, αφού χτύ-

πησε το κουδούνι για σχόλασμα, ο Σπάρτακος έφυγε σφεντόνα για το πλησιέστερο μαγαζί με είδη πληροφορικής.

Ο πιο εύκολος και κοντινός προσορισμός ήταν ένα μικρό μαγαζάκι κοντά στη γειτονιά του. Εκεί μπορούσε κανείς να βρει διάφορα εξαρτήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, από

τα πιο νέα έως τα πιο παλιά, ακόμα και κάθε λογής μεταχειρισμένα. Ο ιδιοκτήτης του, ο κύριος Βρασίδης, πάντοτε ευγενικός και ευδιάθετος, είχε τη λύση για όλα τα προβλήματα, αφού ήξερε τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές σαν την παλάμη του.

— Βρε καλώς τον φίλο μου τον Σπάρτακο! Τι κάνεις, μικρέ; Καιρό είχαμε να σε δούμε!

— Γεια σας, κύριε Βρασίδα. Ήρθα να πάρω ένα καινούριο πληκτρολόγιο, γιατί το παλιό τα έφαγε τα ψωμιά του...

— Βεβαίως, ό,τι θέλεις, φίλε μου! Μάλιστα μόλις παρέλαβα μερικά νέα μοντέλα *ασύρματων* πλη-

πληκτρολογίων³ που φουσάνε. Θα ενθουσιαστείς! Εκεί στο βάθος τα έχω.

—Αα... πολύ ωραία. Θα ρίξω μια ματιά, αλλά πρώτα θα πάω να πετάξω το παλιό μου πληκτρολόγιο. Πού είναι ο κάδος της ανακύκλωσης;

— Ακριβώς απέναντι, δίπλα στο ράφι με τα μεταχειρισμένα εξαρτήματα.

Μετά από αυτή τη σύντομη κουβέντα με τον μαγαζάτορα, ο Σπάρτακος κατευθύνθηκε προς το τμήμα του μαγαζιού με τα μεταχειρισμένα ανταλλακτικά. Καθώς έψαχνε για τον κάδο ανακύκλωσης, χάξευε τη μεγάλη συλλογή του κυρίου Βρασίδα από μεταχειρισμένους παλιούς υπολογιστές, οθόνες, εκτυπωτές, καλώδια και άλλα πολλά.

— Ποπό... Εδώ είναι σωστό μουσείο! Ποιος ξέρει πόσο καιρό είναι όλα αυτά τα πράγματα εδώ. Χμμ... Μα πού είναι αυτός ο κάδος, επιτέλους; Α, να τος! μουρμούρισε και έβγαλε από την τσάντα του το χαλασμένο πληκτρολόγιο για να το πετάξει. Αλλά... για στάσου μια στιγμή!

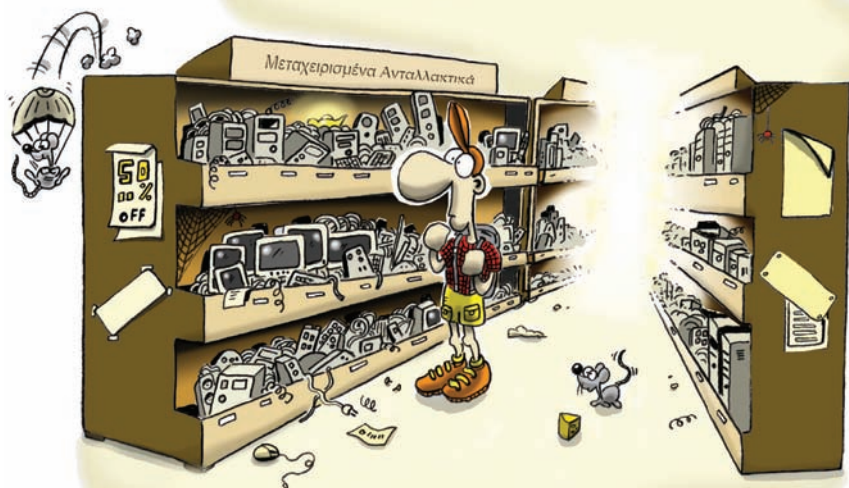
— Τι είναι αυτό το χρυσαφί εξάρτημα που λαμπυρίζει στο πάνω ράφι; αναρωτήθηκε ο Σπάρτακος, καθώς ανάμεσα στις παλιατζούρες και τα αραχνια-

σμένα καλώδια ένα γυαλιστερό αντικείμενο του τράβηξε την προσοχή.

Πλησίασε λίγο πιο κοντά, έβαλε το χέρι του ανάμεσα στα σκονισμένα εξαρτήματα και το έπιασε. Τότε κατάλαβε ότι δεν ήταν παρά ένα παλιό λυχνάρι, το οποίο μάλιστα διέθετε στο πίσω μέρος καλώδιο γιου ες μπι!⁴ Ο Σπάρτακος δεν είχε ξανα-

δεί τέτοιο πράγμα και του έκανε μεγάλη εντύπωση. Το πήρε, λοιπόν, μαζί του και κατευθύνθηκε προς τον κύριο Βρασίδα.

— Με συγχωρείτε, κύριε Βρασίδα. Τι είναι αυτό; ρώτησε γεμάτος απορία ο Σπάρτακος δείχνοντας το λυχνάρι.

Ο κύριος Βρασίδας έσμιξε τα φρύδια του και, αφού σκέφτηκε λιγάκι, απάντησε:

— Α, ναι. Είναι μια συσκευή που μου έφερε πριν από λίγες μέρες ένας πολύ μυστήριος τύπος. Μου είπε ότι ήθελε να το ξεφορτωθεί το μαραφέτι και κάτι άλλα αλαμπουρνέζικα! Δεν κατάλαβα πολλά πράγματα. Ο καημένος, πρέπει να τα είχε λίγο χαμένα.

— Και δηλαδή... πώς λειτουργεί;

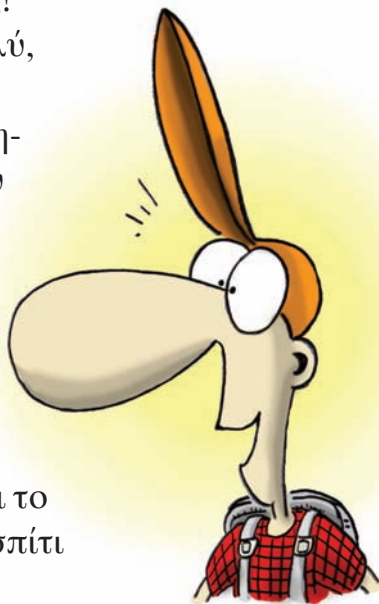
— Δεν ξέρω, δεν το έψαξα καθόλου! Έχω πιο σημαντικές δουλειές να κάνω από το να ασχολού-

μαι με παλαβούς! Φαντάζομαι κάποιο παλιό διακοσμητικό γραφείου πρέπει να είναι αυτό το λυχνάρι. Όταν το βάλεις σε μια θύρα γιου ες μπι, θα ανάβει λογικά κάποιο φωτάκι! Πάρ' το άμα σου αρέσει. Σ' το κάνω δώρο μαζί με το πληκτρολόγιο, μιας και είσαι καλός πελάτης!

—Σοβαρά; Ευχαριστώ πολύ, κύριε Βρασίδα!

Ο Σπάρτακος ενθουσιάστηκε πολύ με τη χειρονομία του κυρίου Βρασίδα. Αυτό το λυχνάρι δε φαινόταν και τίποτα σπουδαίο, εντούτοις του είχε εξάψει την περιέργεια. Έτσι, αφού έφυγε από το μαγαζί με το καινούριο του πληκτρολόγιο και το λυχνάρι, έτρεξε άρον άρον σπίτι του για να τα δοκιμάσει.

* * *

—Σπάρτακε, επιτέλους! Πού ήσουν τόση ώρα; Γιατί άργησες;

Η μητέρα του Σπάρτακου τον περίμενε ανήσυχη στην πόρτα.

— Συγγνώμη που άργησα, μαμά, αλλά να, πέρασα πρώτα από το μαγαζί του κυρίου Βρασίδα. Χάλασε το πληκτρολόγιό μου και πήρα ένα καινούριο.

— Αμάν πια, βρε Σπάρτακε, με αυτό τον υπολογιστή! Τέλος πάντων... Ο πατέρας σου όπου να 'ναι

έρχεται από τη δουλειά κι εγώ θα πεταχτώ μια στιγμή στον φούρνο για να ψονίσω κάτι πραγματάκια. Σε λίγο θα επιστρέψω και θα φάμε όλοι μαζί. Περιμένε εδώ φρόνιμα!

— Εντάξει, μαμά, αποκριθήκε ο Σπάρτακος, και χωρίς πολλές κουβέντες έτρεξε να τρυπώσει στο δωμάτιό του. Αμέσως έβγαλε από τη σακούλα το ηλεκτρολόγιο και το συνέδεσε στον υπολογιστή.

Γεμάτος ικανοποίηση, έκανε τις πρώτες δοκιμές των πλήκτρων, ανοιγοκλείνοντας μερικά προγράμματα⁵ και παίζοντας, φυσικά, κάποια από τα αγαπημένα του ηλεκτρονικά παιχνίδια. Όμως, για περίμενε... Το λυχνάρι;

